

TANQIDIY NAZAR, TAHLILYI TAFAKKUR VA INNOVATSION G‘OYALAR

BOBURNING HAYOTI, SIYOSIY VA HARBIY FAOLIYATI

Tilavbayeva Gulsanam Bekpulatovna,
Toshkent davlat transport universiteti,
“Xalqaro ommaviy huquq” kafedrasи o‘qituvchisi

Annotatsiya: Ushbu maqolada ulug’ shoh va shoир Zahiriddin Muhammad Boburning tug’ilgan davridan to o’lguniga qadar bo’lgan hodisalar hamda uning siyosiy va harbiy faoilati to’g’risida so’z boradi.

Kalit so’zlar: Zahiriddin Muhammad Bobur, shoh, shoир, sarkarda, o’zbek mumtoz adabiyotining yirik vakili, „Bobur“ („Sher“), „Bog‘i Bobur“.

Kirish. Bobur (taxallusi) to‘liq ismi - Zahiriddin Muhammad ibn Umarshayx Mirzo. U 1483-yil 14-fevral, 1530-yil 26-dekabr — o’zbek mumtoz adabiyotining yirik vakili, shoир, tarixchi, geograf, davlat arbobi, iste’dodli sarkarda va boburiylar sulolasi asoschisi, temuriy yani shoh bo‘lgan. Amir Temurning pannevarasi bo‘lgan. Bobur o‘z davrining buyuk shaxslaridan biri edi. Uning she’rlari, ruboiylari o‘z vaqtida va hozir ham sevib o‘qilmoqda. 6 ta zavjasি bo‘lib, Bibi Muboraka, Mohimbegim, Zaynab Sulton Begim, Oysha Sulton Begim, Ma’suma Sulton Begim va Soliha Sulton Begim.

Boburning otasi – Umarshayx Mirzo Farg‘ona viloyati hokimi, onasi – Qutlug‘ Nigorxonim Mo‘g‘uliston xoni, Toshkent hokimi Yunusxonning qiziedi. Bobur ota tomonda n Amir Temurning uchinchi o‘g‘li Mironshoh Mirzo naslidan bo‘lsa, ona tomonidan Tug‘luq Temurxonning o‘g‘li Xizr Xo‘jaxon naslidan edi uning yettinchi avlodи edi. Boburning onasi o‘qimishli bo‘lgan va oqila ayol bo‘lib, Boburga hokimiyatni boshqarish ishlarida faol ko‘mak bergen, harbiy yurishlarida unga hamrohlik qilgan. Umarshayx Mirzo xonadoni poytaxt Andijonning arki ichidayashardi. Hokim yoz oylari Sirdaryo bo‘yida, Axsida, yilning qolgan faslini Andijonda o‘tkazardi. Boburning yoshligi Andijonda o‘tgan. Bobur barcha temuriy shahzodalar kabi maxsus tarbiyachilar, yirik fozil-u ulamolar ustozligida harbiy ta’lim, fiqh ilmi, arab va fors tillarini o‘rganadi, ko‘plab tarixiy va adabiy asarlar mutolaa qiladi, ilm-fanga, she’riyatga qiziqa boshlaydi. Dovyurakligi va jasurligi uchun u yoshligidan „Bobur“ („Sher“) laqabini oladi.

Shuningdek Bobur otasi yo‘lidan borib, mashhur so‘fiy – Xoja Ahrorga ixlos qo‘yadi va uning tariqati ruhida voyaga yetadi, umrining oxiriga qadar shu e’tiqodga sodiq qoladi. Keyinchalik, „Boburnoma“ asarida Bobur Xoja Ahror ruhi bir necha bor uni muqarrar halokatdan, xastalik va chorasisizlikdan xalos etganini, eng og‘ir sharoitlarda rahnamolik qilganligini ta’kidlaydi. Otasi Axsida bevaqt, 39 yoshida fojiali halok bo‘lgach, oilaning katta farzandi, 12 yoshli Bobur valiahd sifatida taxtga o‘tiradi (1494-yil iyun).

Shu o‘rinda Boburning Movarounnahr uchun olib borgan kurashlari haqida gaplashsak, Movarounnahr XV asr oxirida o‘zaro nizolashayotgan temuriy shahzodalar yoki mulkdor

TANQIDIY NAZAR, TAHLILYI TAFAKKUR VA INNOVATSION G‘OYALAR

zodagonlar boshchilik qilib turgan, deyarli mustaqil bo‘lib olgan ko‘pdan ko‘p viloyatlarga parchalanib ketgan edi. Mavarounnahr taxi uchun kurash avjga chiqqan, turli siyosiy fitnalar uyushtirilmoqda edi. Buning ustiga Umarshayx Mirzoga tobe bir necha bek va hokimlar yosh hukmdorga (Boburga) bo‘ysunishdan bosh tortadilar. Ularning ayrimlari Boburning ukalarini yoqlasa, ba’zilari mustaqillik da’vosini qiladi, yana boshqa birlari Boburga raqib, boshqalari amaki, tog‘alariga qo‘shilib, uni jismonan yo‘qotish payiga tushadi. O‘z amakisi va tog‘asi bo‘lmish Sulton Ahmad Mirzo bilan Sulton Mahmudxon xurujlarini daf qilgan Bobur hukmronligining dastlabki 2—3-yilida mavqeini mustahkamlash, bek va amaldorlar bilan o‘zaro munosabatni yaxshilash, qo‘shinni tartibga keltirish, davlat ishlarida intizom o‘rnatish kabi muhim chora-tadbirlarni amalga oshiradi. Boburning dastlabki siyosiy maqsadi Amir Temur davlatining poytaxti, strategik va geografik jihatdan muhim bo‘lgan Samarqandni egallash va Mavarounnahrda markazlashgan kuchli davlatni saqlash, mustahkamlash hamda Amir Temur sultanatini qayta tiklashdan iborat edi.

Bu paytda, qisqa muddat ichida Samarqand taxtiga uchinchi hukmdor kelgan edi. Sulton Ahmad Mirzo vafoti (1494-yil iyul) dan keyin taxtga o‘tirgan Sulton Mahmud Mirzo Samarqandda davlatni 5-6 oydan ortiq idora etmadni — qisqa muddatli kasallikdan so‘ng 43 yoshida vafot etdi. Uning o‘rniga Buxoroda hokim bo‘lgan o‘g‘li Boysung‘ur o‘tiradi. 1495—1496-yillarda Bobur Samarqandga ikki marta muvaffaqiyatsiz yurish qiladi. 1497-yil kuzida u Samarqand atrofidagi bir qancha joylarni va 7 oylik qamaldan so‘ng Samarqandni egallaydi, Boysung‘ur Qunduzga qochadi. Shahar qamal tufayli nihoyatda og‘ir kunlarni boshidan kechirmoqda edi. Hatto ekkulik don ham topish mushkul edi. Bobur qo‘shinni ta’minalashda katta qiyinchiliklarga duch keldi. Navkarlaridan ayrimlari Andijon va Aksi tomon qochib ketadilar. Buning ustiga Andijonda qolgan ayrim beklar Boburdan yuz o‘girib, uning ukasi Jahongir Mirzo tarafiga o‘tadilar. Andijondan ko‘ngli notinch bo‘lgan va iqtisodiy qiyinchiliklarga uchrangan, ayni zamonda og‘ir xastalikni boshidan kechirgan Bobur Samarqandni yuz kun idora etgandan so‘ng, uni tark etishga qaror qiladi, ammo Xo‘jandga yetganda Andijon ham qo‘ldan ketib, muxoliflar ixtiyoriga o‘tganini eshitadi. Boburning Toshkent hokimi, tog‘asi Mahmudxon ko‘magida Andijonni qayta egallashga urinishi natija bermaydi. Bu muvaffaqiyatsizlik Bobur qo‘shiniga salbiy ta’sir etib, ko‘pchilik bek, navkarlar (700—800 kishi) Boburni tark etadi. O‘ziga sodiq kishilar (200—300) bilan qolgan Bobur ma’lum muddat Xo‘jandda turgach, Toshkentga — Mahmudxon huzuriga kelib, Andijonni qaytarib olish rejasini tuza boshlaydi. Ma’lum muddat o‘tgach, Bobur Xo‘jandga qaytadi, ko‘p o‘tmay, Marg‘ilonni qo‘lga kiritadi hamda Andijonni egallash tadbirlarini ko‘radi. Nihoyat, 2 yildan so‘ng (1498-yil iyun) uni qayta qo‘lga kiritadi. Bobur ukasi Jahongir Mirzo bilan sulh tuzib, uning ixtiyorida „Xo‘jand suvining Aksi tarafı viloyatlarini...“ qoldiradi, Andijon tarafı viloyatlarini o‘z tasarrufiga oladi.

TANQIDIY NAZAR, TAHLILYI TAFAKKUR VA INNOVATSION G‘OYALAR

Bundan tashqari Bobur Temuriylar sultanatini himoya qilish va uni saqlab qolish uchun astoydil harakat qilib, Shayboniyxonga qarshi bir necha yil davomida muttasil kurash olib borsa-da, ammo mamlakatda hukm surgan og‘ir iqtisodiy tanglik va siyosiy parokandalik sharoitida maqsadiga erisha olmaydi. [1503-yil](#) Toshkent xoni Mahmudxon, Bobur va [qalmoqlarning](#) birlashgan qo‘smini Shayboniyxon tomonidan [Sirdaryo](#) bo‘yida tormor qilinadi. Bobur Samarcand taxti uchun kurashayotgan paytda Andijonni Sulton [Ahmad Tanbal](#) egallab oladi. 1501–1504-yillarda Bobur Farg‘ona mulkini qaytarib olish uchun Sulton Ahmad Tanbal, Jahongir mirzolarga qarshi olib borgan kurashi muvaffaqiyatsizlik bilan tugaydi. Temuriylarning to‘xtovsiz janglari va og‘ir [soliqlaridan](#) toliqqan xalq Boburni qo‘llamadi va u Movarounnahrni tark etishga (1504-yil iyun) majbur bo‘ladi.

Bobur 200-300 kishilik navkari bilan [Hisor tog‘lari](#) orqali [Afg‘onistonga](#) o‘tadi va u yerdagи ichki nizolardan foydalanib [G‘azni](#) va Kobulni egallaydi. Bobur Kobulni egallagach, mustaqil davlat tuzishga jadal kirishadi, qo‘sinni tartibga keltiradi, qattiq ichki intizom o‘rnatadi. Bobur Afg‘onistonda bir fotih sifatida emas, balki shu yurt, el obodonligi va ravnaqi uchun jon kuydirgan tadbirli hukmron sifatida qizg‘in faoliyat ko‘rsatdi. Uning manfaatlari yo‘lida odilona va oqilona ish tutdi. Afg‘onistondagi amaliy faoliyatiga ko‘ra, Bobur butun Xuroson va Movarounnahrda qudratli davlat boshlig‘i va muzaffar sarkarda sifatida katta obro‘ orttira bordi, mintaqadagi siyosiy hayot e’tiborli o‘ringa ko‘tarildi. Shayboniylarning tobora kuchayib borayotgan yurishiga qarshi birqalikda chora ko‘rish masalasida Sulton Husayn Boyqaro barcha temuriy hukmdorlar qatorida Boburni ham maslahat yig‘iniga maxsus taklif etishi ana shunday yuksak nufuzni ko‘rsatuvchi dalildir. Bobur shu taklif bo‘yicha Hirota otlanadi. Husayn Boyqaroning to‘satdan vafot etishiga (1506-yil) qaramay, u Hirota boradi va temuriy hukmdorlar bilan uchrashib muzokaralar o‘tkazadi. Temuriy hukmdorlarning birlashib Shayboniyxon qo‘sishlariga to‘siq qo‘yish rejalarini amalga oshmaydi va tez orada birin-ketin mag‘lubiyatga uchrab, sultanatni batamom qo‘ldan chiqaradilar.

[1507-yil](#) boshlarida Bobur Hindistonga yurish boshlaydi, ammo bu urinishi muvaffaqiyatsiz tugab, yana poytaxt Kobulga qaytadi. Bobur Movarounnahr va Xurosondagi siyosiy vaziyat va urush harakatlarini kuzatib boradi, o‘z qo‘sishlarini doimo shay tutadi. Shayboniyxon Xurosonning yirik markazlarini qo‘lga kiritgach, [Eronni](#) zabit etish uchun yurish boshlaydi, ammo [Eron](#) shohi [Ismoil Safaviy](#) bilan qattiq to‘qnashuvda ([1510-yil](#)) yengiladi, o‘zi ham [Marvda](#) halok bo‘ladi. Shoh Ismoil Xuroson va Movarounnahrga qo‘sish kiritib shayboniylargacha ketma-ket zarar yetkaza boshlaydi. Bobur shoh Ismoil bilan harbiy-siyosiy [ittifoq](#) tuzib, [1511-yil bahorida Hisorni](#), yozida [Buxoroni](#), [oktabr](#) boshida esa [Samarqandni](#) yana qo‘lga kiritadi. Boburning [shia](#) yoinaldshiagi eroniylar ra‘yi bilan ish tutishi aholida norozilik tug‘diradi. [1512-yil 28-aprelda Ko‘li](#) [malik](#) jangida [Ubaydulla](#) [Sulton](#) boshliq shayboniylardan yengilgan Bobur [Hisor](#) tomon ketadi. 1512-yil kuzida Bobur [shoh Ismoil](#) yuborgan [Najmi](#) [Soniy](#) laqabli lashkarboshi bilan [Balxda](#) uchrashib, [Amudaryodan](#) kechib o‘tib, avval [Huzar \(G‘uzor\)](#) qal’asini oladi,

TANQIDIY NAZAR, TAHLILYI TAFAKKUR VA INNOVATSION G‘OYALAR

so‘ng [Qarshiga](#) yurish qiladi, shahar uzoq muddatli qamaldan so‘ng taslim bo‘ladi, shahar himoyachilari qattiq jazolanadi. 1512-yil [24-noyabrdi G‘ijduvon jangida](#) Bobur shayboniylardan yana yengilib, [Kobulga](#) qaytishga majbur bo‘ladi. Bobur Movarounnahrni egallash ilinjidan uzil-kesil umidini uzadi va butun e’tiborini Hindistonga qaratadi. [1519-yil](#) bahoriga kelib Bobur Hindistonni zabit etish rejalarini amalga oshirishga kirishadi va keyingi 5-6 yil davomida bir necha yurishlar uyushtiradi. Nihoyat, 1525-yilda Bobur 12 ming qo‘shin bilan Hindistonga yurish boshladi [1526-yil](#) aprelda [Panipatda](#) asosiy raqibi, [Dehli sultonı Ibrohim Lo‘diyning](#) yuz ming kishilik qo‘shinini 12 minglik askari bilan tor-mor qiladi hamda [Dehlini](#) egallaydi. Oradan ko‘p o‘tmay, ikkinchi yirik hind sarkardasi [Rano Sango](#) ustidan ham zafar qozonib, Shimoliy Hindistonning [Bengaliyagacha](#) bo‘lgan qismini o‘ziga bo‘ysundiradi. So‘ng [Agrani](#) o‘ziga poytaxt sifatida tanlagan Bobur katta qurilish va obodonchilik ishlarini boshlab yuboradi. Shu tariqa Bobur Hindistonda uch yarim asrga yaqin hukm surgan qudratli [boburiylar sulolasiga](#) asos soladi.

Har bir davrda bo’lganidek Bobur hayotiga qasd qiluvchilar ham ko‘p bo’lgan. Shunday suiqasdlardan biri [1526-yil 21-dekabrda](#) uyuşdırıldı. Mahv etilgan [Ibrohim Lo‘diyning](#) onasi oshpazlar bilan til biriktirib, uning ovqatiga zahar qo‘shtiradi. Shuning asoratimi yoki ko‘p yillik mashaqqatli va qo’nimsiz hayot ta’sirimi, har holda keyingi yillarda Bobur tez-tez kasalga chalinib turadi. 1527-yil oktabrida Bobur yana xastalikka uchragach, umrining oxirlab qolganini his etadi. Bir necha muddat oldin podsholikni Humoyunga topshirgan Bobur 47 yoshida o‘zi asos solgan saltanat poytaxti [Agrada](#) vafot etdi va o‘sha yerda dafn etildi, keyinchalik (1539-yil), vasiyatiga muvofiq xoki Kobulga keltirilib, o‘zi bunyod etirgan „[Bog‘i Bobur“ga](#) qo‘yildi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. N. G’. Nizomiddinov. (XVI-XIX asr) Buyuk Boburiylar tarixi. 68-70 bet.
2. Uilyam Erksin. Bobur Hindistonda. Toshkent. 71-72 bet.
3. Boburnoma. Toshkent-1960 46-47 bet.
4. G’ofurjon Satimov, Markaziy Osiyo va Hindiston tarixida Boburiylar davri Toshkent-2008 48-51 betlar.
5. Азимджанова С. Индийский диван Бабура. – Т.: «Фан», 1966. 2. Бекжон И. Бобурийлар маданиятига оид манба://«Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетаси, 2013 йил 23-сон.
6. Воҳидов Р. Биз билган ва билмаган Бобур. Адабий ўйлар. –Т.: “Маънавият”, 2008. – Б.120.
7. Гулбаданбегим Заҳириддин Бобур қизи. Хумоюннома. //Форс тилидан С.Азимжонова тарж.- Т.: “Маънавият”, 1998. – Б.104.
8. Заҳириддин Муҳаммад Бобур. Бобурнома. “Шарқ”, -Т.: 2002. – Б.336.
9. Иномхожиев Р. XVI аср Ҳиндистон адабий хаётида туркий-форсий икки тилилик. –Т.: Фан, 1993. – Б.208.
10. Муҳаммад Ҳайдар мирзо. Тарихи Рашидий. – Т.: “Sharq”, 2010. – Б.720

